

TALİM-İ ESMÂ

Allah, yerde bir halife yaratacağını meleklerle bildirdiğinde, onlar bunu hayretle karşılarlar ve bunun hikmetini, kendilerine mahsus bir lisanla sorarlar. Bunun üzerine Cenâb-ı Hakk, Âdem Peygambere bütün isimleri öğretir ve melekleri onunla bir imtihana tâbi tutar.

Bu hadise Kur'an-ı Kerimde şöyle haber verilir:

“Ve Âdem’e bütün esmâyı talim eyledi. Sonra (varlık âlemlerini) melaikeye gösterip, ‘haydi davanızda sadık iseniz, bana şunları, isimleriyle haber verin’ dedi” (Bakara, 31)

Âyet-i kerimede geçen **biesmâi** ifadesini çoğu âlimlerimiz isimlerini şeklinde açıklamışlar, bazı müfessirler de bu ibareyi isimleriyle şeklinde tercüme etmişlerdir. Her iki tercüme de doğru olmakla birlikte, bu ikincisinde daha geniş bir mânâ söz konusudur. İsimleriyle denilince, o varlıkların sadece isimlerinin değil, daha başka şeylerinin de sorulduğu anlaşılmaktadır. Nitekim Nur Külliyyatında bu ifade, “kâinatın ihtiva ettiği bütün nevilerin isimlerini, sıfatlarını, hassalarını beyan” şeklinde yorumlanmış ve bir başka risalede de şöyle denilmiştir:

“Şahs-ı Âdem’e talim-i esmâ ünvanıyla nev-i benî-Âdeme ilham olunan bütün ulûm ve fûnunun talimini ifade eder.” (Sözlər)

Yine Nur Külliyyatında, Hz. Âdem’e (as) öğretilen isimlerin icmalî olduğu, yani çekirdek mânâsında öz bilgilerden meydana geldiği, bu isimlerin ahirzaman Peygamberinde (asm) ise tafsilatlı ve mükemmel şekilde tahakkuk ettiği ifade edilir.